

Betydning; men hvis derimod Taksatorerne bleve udnævnte af Ministeren, tror jeg, det vilde have langt større Betydning for Sagen. — Naar der er sagt om Obligationerne, at selvfølgelig meget vilde bero paa den Kurs, de vilde komme i, og at en lav Kurs kunde skade andre Kreditforeninger, skal jeg gøre opmærksom paa, at der jo i det foreliggende Lovforslag er taget Hensyn dertil ved den Garantium, som er forlangt. Dernæst veed Publikum paa Forhaand, at der med denne Kreditforening er forbundet særegne Omstændigheder, som gøre, at Obligationerne maaske til givne Tider ikke vilde have saa høj en Kurs som andre. Det vil ogsaa have stor Betydning for vedkommende Laantaagere, at Kreditforeningen er begrænset til 10 Millioner Kr. — forinden denne Sum maa overskrides, skal der er nyt Lovforslag til — synes jeg ogsaa, har sin store Betydning, idet man saa først kan prøve sig frem og se, om der er Trang dertil, om det er nyttigt eller skadeligt; i alt Fald er der ikke givet et saadant Spillerum, at de kunne gaa saa vidt, som de vilde. Jeg skal altsaa, som jeg udtalte, anbefale, at Sagen videre fremmes.

H. Nielsen: Til den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at jeg ikke sagde, at jeg var imod, at Industrien fremmes. Jeg tilføiede „usund“. Det er noget andet. Den Industri, der ikke kan trives uden ved meget høj Beskyttelse, betragter jeg som usund, og dersom dette Lovforslag skulde give Anledning til, at flere kastede sig over Industri med den Spekulation for Dje, at de kunne saa Penge her i denne Forening, medens der ellers ikke var Trang til den Industri, saa kan jeg ikke nægte, at dette vilde jeg ikke betragte som heldigt. Det ærede Medlem, saa vel som den ærede Minister syntes jo at være enige om — Ministeren dog mindre bestemt — at Landbruget er nødt til at fende en Del af sin tiloversblevne Arbejds-kraft til Industrien. Jeg har nu den Opfattelse, at der er adskilligt ved Landbruget at gøre endnu. Jeg tror ikke, at Lovgivningen i den Retning kan gøre alt, ja end ikke det meste, men dersom vi vilde hysselfætte os adskilligt mere med, hvad der virkelig er til Landbrugets Fremme, end der tidligere, navnlig i de senere Aar, er sket, tror jeg, at der endnu er adskilligt at gøre, hvorved det kan udvikle sig saaledes, at det kan bruge en hel Del mere Arbejds-kraft end hidtil. Den ærede sidste Taler vilde have, at Ministeren skulde udnævne Taksatorerne. Nej, det synes mig for meget af det gode, i den Grad at blande Staten ind i en pri-

vat Forening, at den skulde udnævne Taksatorerne og dermed paatage sig Ansvar, thi naar det gik galt, var man tilbøjelig til at kaste Skylden over paa Staten. Derfor vilde ogsaa tilsidst Staten komme til at bære Byrden af Kalamiteten, saa det synes mig er for meget af det Gode. Derimod fastholder jeg, at dygtige Revisorer, naahængige af Bestyrelsen, udnævnte af Ministeren, kunde gøre ganske overordentlig Nytte ved en Kreditforening som denne.

Judenrigsministeren (Singerslev): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det at henlægge Taksatorernes Udnævnelse til Ministeren gaar ikke an. Der kan være Tale om at udnævne Revisorerne; der kunde mulig ogsaa være Tale om Andel i Udnævnelse af Bestyrelsen, skønt det ligger noget fjærnere, men at bestemme, at Staten skal udnævne Taksatorerne gaar ikke an. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem om, at der er meget, endogsaa overmaade meget, at gøre i Landbruget, men uagtet jeg erkender dette, er jeg ikke derfor saa sikker paa, at Landbruget herefter behøver proportionalt saa stor tilgaaende Arbejds-kraft som hidtil og kan føre det videre end Industrien. Det følger ikke deraf.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Stilling: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Da ingen ønskede at udtale sig angaaende det stillede Forslag eller stille noget andet, blev ovennævnte Forslag af Stilling om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg paa 7 Medlemmer.
vedtaget uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget findes i Till. C. Sp. 165).